

UCHWAŁA Nr XL/247/10
Rady Gminy Dygowo
z dnia 31 marca 2010 roku

sprawie odmowy uchylecia uchwały nr XXXIV/212/09 Rady Gminy Dygowo z dnia 30 września 2009r.

Na podstawie art. 18 ust. 1, w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591; z późn. zm.), po rozpatrzeniu wezwania grupy mieszkańców wsi Świelubie do usunięcia naruszenia interesu prawnego i uprawnień, **Rada Gminy Dygowo uchwala, co następuje:**

§ 1. Odmawia się uchylecia uchwały nr XXXIV/212/09 Rady Gminy Dygowo z dnia 30 września 2009r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Dygowo „Zespół elektrowni wiatrowych Pustary – Świelubie – Dębogard – Bardy”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Dygowo.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Dygowo

Janusz Fijałkowski

jakiegokolwiek dokumentu, opinii, uzgodnienia, potwierdzenia odbioru itp. skutkuje odrzuceniem uchwały.

Wpływ na środowisko elektrowni wiatrowych objawia się poprzez emisję hałasu. Teren objęty planem obejmuje zarówno miejsca lokalizacji elektrowni wiatrowych jak i teren, na który jest oddziaływanie hałasu powyżej wartości określonych w przepisach tj. 45 dB/noc i 55 dB/ dzień. W terenie objętym planem dwie działki należą do osób, które podpisały się pod pismem. Są to Krystyna Walińska i Dominika Drożdż, współwłaścicielki działki Nr 25 oraz Leszek Wiśniewski i Iwona Wiśniewska właściciele działki Nr 20/1. Zgodnie zatem z licznym orzecznictwem sądów administracyjnych w tym zakresie tylko te cztery osoby mają formalnoprawne podstawy do złożenia wezwania w przedmiotowej sprawie (wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. akt IV SA/Wa 624/08 stanowi, że

„1. W sytuacji, w której skarżący kwestionuje postanowienia planu w odniesieniu do nieruchomości, których właścicielem nie jest (i w stosunku do których nie przysługuje mu żadne prawo o charakterze rzeczowym), a które ponadto nie graniczą bezpośrednio z nieruchomościami skarżącego, uznać należy, iż postanowienia te co do zasady nie mogą naruszać interesu prawnego skarżącego. Postanowienia te nie ingerują bowiem bezpośrednio w sposób wykonywania praw rzeczowych przysługujących skarżącemu.

2. Kwestię zmniejszenia wartości nieruchomości skarżącego w konsekwencji bliskiego sąsiedztwa zabudowy o zwiększonej intensywności można rozpatrywać w kategoriach naruszenia interesu faktycznego skarżącego (nie zaś interesu prawnego). Ochrona interesów faktycznych pozostaje jednakże poza zakresem ochrony jaki gwarantuje instytucja przewidziana w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym”). Podobnie w wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, sygn. akt II SA/Gd 281/08 stwierdza, iż „Fakt sąsiedztwa z terenem objętym zmianami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może być równoznaczny z automatycznym uznaniem, że zmiany te prowadzą do naruszenia chronionego interesu lub uprawnienia. Konieczne jest dokonanie niezbędnej konkretyzacji i indywidualizacji dobra prawnego zagrożonego zmianami planu, a nie powołanie się jedynie na potencjalne i hipotetyczne zagrożenia”. Także w wyroku z dnia 24 października 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, sygn. akt II SA/Kr 429/08 stwierdza, że „Samo znajdowanie się czyjejs nieruchomości na obszarze objętym planem nie może od razu wskazywać na to, że dany plan narusza czyjeś prawo własności. Dla wykazania takiego naruszenia trzeba wskazać normę planu, która dotyczy danej nieruchomości w taki sposób, że ogranicza prawa ich właścicieli”. W wyroku z dnia 10 października 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi, sygn. akt II SA/Łd 492/08 stwierdza zaś, iż „Skarga wskazana w art. 101 ust. 1 u.s.g. nie jest skargą powszechną (actio popularis), służącą każdemu, kto zarzuca wyłącznie naruszenie obiektywnego porządku prawnego”.

Mając zatem na względzie zarówno przesłanki formalne jak i materialnoprawne, wezwanie grupy mieszkańców wsi Świelubie uznać należy za nieuzasadnione i z tego powodu nie zasługujące na uwzględnienie.